

EIROPAS PARLAMENTS

2009 - 2014

Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja

7.1.2010

PAZIŅOJUMS KOMITEJAS LOCEKĻIEM

Temats: Iekšlietu komisāra amata kandidātes *Cecilia Malmström* uzklauššana

Pielikumā ir pievienotas *Cecilia Malmström* rakstiski sniegtās atbildes.

Vispārējā kompetence, apņēmība pildīt amata pienākumus Eiropas mērogā un personiskā neatkarība

- 1. Kādi Jūsu profesionālās kvalifikācijas un personiskās pieredzes aspekti ir visbūtiskākie, lai kļūtu par komisāru un sekmētu eiropiešu vispārējās intereses, jo īpaši jomā, par kuru Jūs būsit atbildīgs/-a? Kas Jūs motivē? Kādas garantijas Jūs varat sniegt Eiropas Parlamentam, apliecinot savu neatkarību, un kā Jūs nodrošināsiet, lai pagātnē, tagadnē un nākotnē īstenotā rīcība neradītu šaubas par Jūsu spējām pildīt pienākumus Komisijā?**

Es uzaugu Francijā un kā bērnam man jau bija iespēja satikt cilvēkus no dažādām Eiropas vietām. Jau samērā agri sapratu, ka daudziem maniem skolasbiedriem pagātne ir atšķirīga no manējās; viņu vectēvi vai citi piederīgie atdusas zem kāda no baltajiem krustiem kapos Normandijā vai Elzasā, kuros pabiju kopā ar vecākiem. Domāju, ka šajos gados pieauga mana izpratne par to, ka ne visur Eiropas mūsdienu vēsture ir bijusi tikpat labvēlīga kā Zviedrijā. Dažus gadus astoņdesmito gadu beigās pavadīju Katalonijā, kur man atklājās Franko režīma šausmas un es aptvēru Spānijas integrācijas Eiropas Kopienā nozīmību. Viss minētais mani pārliecināja iesaistīties Eiropas integrācijas procesā un tādēļ es biju viena no galvenajām personām, kas iestājās par labvēlīgu balsojumu 1994. gada Zviedrijas referendumā par pievienošanos ES.

Pēdējos 20 gadus esmu veltījusi darbam ar Eiropas jautājumiem. Sāku ar akadēmisko darbu Gēteborgas universitātē, kur darbojos Eiropas politikas jomā un pasniedzu Eiropas studiju programmu. Savu doktora disertāciju rakstīju politikas zinātnēs par Eiropas politikas aspektiem. Pēc tam septiņus gadus biju Eiropas Parlamenta (EP) deputāte un trīs gadus Zviedrijas Eiropas lietu ministre.

Pildot ministres amatu mani galvenie pienākumi bija sagatavot un koordinēt Zviedrijas ES Prezidentūru, manas atbildības sfērā bija arī citi horizontālas dabas jautājumi. Par savu prioritāti izvirzīju dialogu ar pilsoņiem, pilsonisko sabiedrību un pašvaldību pārstāvjiem, ar mērķi mudināt apspriest Eiropas jautājumus un palīdzēt zviedriem labāk justies pieņem Eiropas Savienību. Mana pieredze Eiropas Parlamentā un Zviedrijas valdībā ir devusi man padziļinātas zināšanas par dažādiem Eiropai jūtīgiem jautājumiem.

Esmu cieši pārliecināta, ka tikai spēcīga Eiropa var piepildīt tās pilsoņu cerības, risinot ikdienišķus uzdevumus un ceļot spēcīgu kopīgu nākotni. Sadarbība tiesību aizsardzības jautājumos, migrācija un patvēruma piešķiršana ir tās jomas, kurās vajadzīga vispārliedzinošākā Eiropas kopējā politika. Šo politiku izveidošana ir patiesi grūts uzdevums un Stokholmas programma ir labs sākums. Tas būs liels pagodinājums sasniegt konkrētus rezultātus šajā jomā, sadarbojoties ar Eiropas Parlamentu un dalībvalstīm.

Zinot, ka Stokholmas programmas pieņemšana bija viena no Zviedrijas prezidentūras galvenajām prioritātēm, es labi pārzinu jautājumus, kas attiecas uz iekšlietām.

Migrācijas jautājumi jau vairākus gadus ir bijuši manas politiskās programmas sastāvdaļa. Kad deviņdesmitajos gados strādāju pašvaldībā, es septiņus gadus biju

imigrācijas un integrācijas padomju locekle Gēteborgā – pilsētā, kurā dzīvo 154 tautību cilvēki. Zviedrija ir viena no tām Eiropas valstīm, kas attiecībā pret iedzīvotāju skaitu uzņem visvairāk imigrantu. Šajā jomā esmu veikusi pētījumus un esmu grāmatas autore par Zviedrijas migrācijas politiku ārlietu politikas kontekstā.

Pildot valdības ministres pienākumus, visas manas finanšu un organizatoriskās saistības ir rūpīgi pārbaudītas. Ļoti labi saprotu Komisāram uzliktās prasības un esmu izpildījusi finansiālo interešu deklarāciju. Zinu un pilnībā apņemos pildīt Līgumā paredzētos ētikas standartus, neatkarības un integritātes pienākumus. Darīšu visu iespējamo, lai izvairītos no nostājas vai situācijas, kas varētu apšaubīt manu integritāti un neatkarību, pildot komisāres pienākumus. Savu pilnvaru laikā pilnībā ievērošu Komisāru rīcības kodeksā minētās saistības.

Pienākumu izpilde un sadarbība ar Eiropas Parlamentu un tā komitejām

2. Kā Jūs vērtētu savus pienākumus, ja Jūs kļūtu par Komisāru kolēģijas locekli? Kādā ziņā Jūs uzskatītu sevi par atbildīgu Parlamenta priekšā un būtu gatavs/-a atskaitīties tam par savu vai Jūsu pakļautībā esošo departamentu darbu?

Mana loma pildot Iekšlietu komisāres pienākumus ir uzņemt pilnu atbildību par savu rīcību, priekšlikumiem un iniciatīvām, nepārkāpjot koleģialitātes principu. Pievēršot galveno uzmanību saviem amata pienākumiem, saskatu arī nepieciešamību cieši uzraudzīt pārējo kolēģijas locekļu darbu.

Esmu iecerējis strādāt sadarbībā ar Tiesiskuma, pamattiesību un pilsonības komisāru un mūsu Ģenerāldirektorātu, lai nodrošinātu sekmīgu sadarbību, jo mūsu politikas jomas ir saistītas un savstarpēji atkarīgas – un tādām tām vajadzētu būt. Pilsoņu pamattiesību aizsardzībai jābūt brīvības, drošības un tiesiskuma pamatā. Savu uzdevumu redzu kā mēģinājumu nodrošināt līdzsvaru starp indivīda brīvības un integritātes tiesībām un drošu Eiropu mūsu pilsoņiem un visiem iedzīvotājiem.

Līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā manas atbildības jomas ir pakļautas parastai likumdošanas procedūrai, pastiprinot Eiropas Parlamenta lomu. Tā ir pozitīva attīstība, kas pastiprinās leģitimitāti un arī Eiropas iekšlietas pakļaus pilnībā demokrātiskai kontrolei. Ceru uz regulāru, auglīgu un konstruktīvu sadarbību īpaši ar Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteju (LIBE), kā arī ar Eiropas Parlamentu kopumā. Apzinos, ka tādēļ būs nepieciešama mana klātbūtne komitejas sēdēs un plenārsēdēs.

Strādājot septiņus gadus par deputāti, man ir izveidojies plašs kontaktu tīkls, kā arī es labi izprotu Parlamenta darbu. Es arī saprotu parlamenta vajadzības un uztveri. Iekšlietu jomai, sadarbībā ar LIBE komiteju, piemērošu Lisabonas līguma noteikumus.

Kā Komisāre un vadītāja centīšos nodrošināt uzticamu un pārskatāmu mana kabineta sadarbību ar Ģenerāldirektorātu, kā arī ar citiem kolēģiem un viņu attiecīgajiem ģenerāldirektoriem un to darbiniekiem.

3. Kādas konkrētas saistības, ņemot vērā arī Lisabonas līguma stāšanos spēkā, esat

gatavs/-a uzņemties, lai uzlabotu pārredzamību, veidotu ciešāku sadarbību un īstenotu efektīvu rīcību pēc tam, kad Parlaments ir paziņojis par savu nostāju un pieprasījis iesniegt likumdošanas priekšlikumus? Vai saistībā ar plānotajām iniciatīvām vai jau notiekošajām procedūrām esat gatavs/-a sniegt Parlamentam informāciju un dokumentus tieši tāpat, kā Padomei?

Kā parlamenta deputāte un Ārlietu komitejas ziņotāja, es biju viena no galvenajām atbildīgajām personām par regulu 1049/2001 par publisku piekļuvi dokumentiem. Pārredzamība, administratīvā reforma un laba pārvaldība ir tās vērtības un principi, kurus savas politiskās karjeras laikā vienmēr esmu aizstāvējusi un esmu pārliecināta, ka pārskatāmība ļauj sasniegt augstāku efektivitāti un lielāku pārskatāmību.

Pats par sevi saprotams, ka Eiropas Parlamentam un Padomei kā līdzdalībniekiem likumdošanas procesā jānodrošina vienlīdzīga piekļuve visai svarīgai informācijai un dokumentiem saistībā ar plānotajām iniciatīvām vai jau notiekošajām procedūrām. Pamatnolīgums ir labs pamats pārredzamībai un informācijas apmaiņai starp Komisiju un Eiropas Parlamentu, un es pilnībā apņemos to ievērot.

Šā gada Eiropas Parlamenta vēlēšanas atkal apliecināja steidzamu nepieciešamību iesaistīt pilsoņus Eiropas politikas veidošanā. Lisabonas līgums paver ceļu uzlabojumiem, bet līgums pats par sevi neatrisinās leģitimitātes trūkumu, ar ko mēs joprojām saskaramies.

Gan būdama deputāte, gan ministre esmu aktīvi iesaistījies dialogā ar sabiedrību, īpaši ar studentiem un nevalstiskajām organizācijām. Rosinot debates par jautājumiem, kas skar pilsoņus, parādot lēmumu veidotāju darbu Briselē un demonstrējot, kā ES darba kārtības jautājumi tiešā veidā ietekmē mūsu pilsoņu ikdienas dzīvi, mēs varam Eiropas jautājumus aktualizēt dalībvalstu politiskajās debatēs. Manuprāt tas ir vienīgais veids kā palielināt Savienības leģitimitāti.

Savā jaunajā komisāres amatā es turpināšu veidot dialogu ar dažādām iedzīvotāju grupām un pilsonisko sabiedrību visā Eiropā. Es arī turpināšu cīnīties par lielāku pārredzamību, tostarp par labāku regulējumu un ES priekšlikumu un lēmumu vienkāršošanu un „draudzīgumu lietotājiem”.

Ar politiku saistīti jautājumi

- 4. Nosauciet trīs galvenās prioritātes, kuras papildus citiem pienākumiem plānojat pildīt Jūsu atbildības jomā, attiecīgā gadījumā ņemot vērā finanšu, ekonomikas un sociālo krīzi un problēmas, kas saistītas ar ilgtspējīgu attīstību.**

Neskarot Komisijas iniciatīvas tiesības, Stokholmas programma, kā par to ir vienojusies Eiropadome, ir noteikusi skaidru virzienu turpmākajiem pieciem gadiem. Tas paredz Komisijai sākt vairākas iniciatīvas.

Stokholmas programma ir svarīgs dokuments, kas virzīs Komisijas un citu iestāžu darbības iekšlietu jomā. Komisija ir iecerējusi iesniegt paziņojumu un rīcības plānu,

kurā noteikti konkrēti pasākumi un iniciatīvas, kas vajadzīgas, lai īstenotu programmu 2010. gada sākumā. Kopā ar tiesiskuma, pamattiesību un pilsonības komisāru mēs ņemsim vērā Parlamenta paustos viedokļus 2009. gada 25. novembra rezolūcijā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, manas prioritātes būs šādas.

- Izveidot kopējā patvēruma un migrācijas politiku saskaņā ar Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktu. Esmu iecerējusi izveidot un īstenot globālu pieeju, sadarbībā ar trešām valstīm izveidojot saskaņotu migrācijas plūsmas pārvaldību. Mums vajag izveidot kopējā patvēruma sistēmu, kas balstīta uz solidaritāti, pārredzamību un kopīgu atbildību, kas izriet no starptautiskām konvencijām, pilnībā respektējot tiesības uz patvērumu. Eiropā ir jāizveido vienota aizsardzības telpa. Mums arī ir nepieciešama efektīva neregulārās imigrācijas pārvaldība, kā arī efektīvāka un humānāka atgriešanas politika.
- Legālas migrācijas sistēmas izveidošana pieprasa Legālās migrācijas politikas plāna īstenošanu. Darbaspēka imigrācija var veicināt paaugstinātu konkurenci un ekonomisko aktivitāti. Koordinējot rīcību ar nodarbinātības, sociālo lietu un integrācijas komisāru, esmu iecerējusi izveidot vienotu, bet elastīgu imigrantu uzņemšanas sistēmu, kas ņem vērā dalībvalstu dažādās prasmju un kvalifikāciju vajadzības, kā arī atbalstīt dalībvalstu centienus integrēt legālos migrantus.
- Izveidot iekšējās drošības stratēģiju, lai Savienība būtu drošāka, un kuras pilsoņi ir aizsargāti. Pamattiesību ievērošana un dalībvalstu solidaritāte būs šā darba pamatprincips. Stratēģija paredz ciešāku un efektīvāku sadarbību tiesību aizsardzības jomā un saskaņotāku robežu pārvaldību. Šie elementi ir ļoti būtiski, ja Savienība vēlas dot pievienoto vērtību cīņai ar pārrobežu organizēto noziedzību, piemēram, terorismu, cilvēku tirdzniecību, bērnu seksuālo izmantošanu, bērnu pornogrāfiju, korupciju, kibernetizēto noziedzību un narkotiku apriti. Informācijas apmaiņa, kas šajā gadījumā ir ļoti svarīga, ir jāuzlabo, ņemot vērā augstākos iespējamus datu aizsardzības standartus.

5. Kādus konkrētus normatīvus un nenormatīvus priekšlikumus plānojat iesniegt, un kāds ir plānotais to iesniegšanas grafiks? Kādas īpašas saistības varat uzņemt, jo īpaši attiecībā uz komiteju prioritātēm un šai anketai pievienotajām prasībām, kas skar Jūsu atbildības jomu? Kā Jūs personiski nodrošināsiet, lai likumdošanas priekšlikumi būtu kvalitatīvi?

Kopā ar tiesiskuma, pamattiesību un pilsonības komisāru es ļoti drīz iepazīstināšu ar Stokholmas programmas rīcības plānu, kas 2009. gada decembrī pieņemts Eiropadomē. Šajā plānā būs ietverts vispusīgs skatījums uz visiem pasākumiem tiesiskuma, brīvības un drošības jomā.

Manu pilnvaru laikā tiks sagatavoti daudzi jauni politikas aspekti. To atbalstam būs vajadzīgi konkrēti uz faktiem balstīti normatīvie un nenormatīvie priekšlikumi. Lai to pareizi izdarītu, mums jāizvērtē pašreizējā situācija. Es vēlos ciešāk uzraudzīt manā pakļautībā esošās aģentūras, redzēt, kā tās strādā, un, ja iespējams, paaugstināt to efektivitāti un savstarpējo sadarbību. Pirms tiek ierosināti jauni tiesību aktu priekšlikumi, ir jāveic padziļināts ietekmes novērtējums.

Piemēram, esmu iecerējusi novērtēt pašreizējos tiesību aktus terorisma apkarošanai un izpētīt cik efektīvi un samērīgi tie ir.

Lai sasniegtu galvenos mērķus, kas minēti 4. jautājumā, esmu iecerējusi pastiprināt *Frontex*, *Europol* un *Cepol* lomu. Esmu pārliecināta, ka šīs iestādes var strādāt efektīvāk un saskaņotāk. Tuvākajos mēnešos es sagatavošu priekšlikumus *Frontex* nākotnes lomai.

Kopā ar attiecīgajām dalībvalstīm es arī vēlētos paplašināt Šengenas zonu. Tajā pašā laikā es vēlos atvieglot robežas šķērsošanas procedūras trešo valstu pilsoņiem, kas ieceļo Šengenas zonā, un ieviest izbraucošo personu elektronisko reģistru. Esmu iecerējusi sagatavot priekšlikumu par ieceļošanas/izceļošanas sistēmas izveidi un ceļotāju reģistrēšanas programmu.

Es ļoti labi zinu par Parlamenta interesi atvieglot vīzu režīmu Rietumbalkānu valstīm. Mana iecere ir cieši sadarboties ar Albāniju un Bosniju-Hercegovinu, lai palīdzētu tām izpildīt vajadzīgos kritērijus, lai arī tām varētu piemērot vīzu sistēmas liberalizāciju tuvākajā nākotnē.

Eiropas iekšējās drošības stratēģija mums palīdzēs efektīvāk cīnīties ar organizēto noziedzību un terorismu. Īpaši šajā sakarā es nākšu klajā ar jauniem priekšlikumiem attiecībā uz cilvēku tirdzniecības un bērnu seksuālās izmantošanas apkarošanu, pamatojoties uz Lisabonas līgumu.

2010. gadā es iesniegšu priekšlikumus par legālo migrāciju. Šajā jomā mums vajadzētu konsolidēt esošos tiesību aktus un uzlabot to saskaņotību. Mums jāpārskata likumi par ģimeņu apvienošanu. Apspriedes par šo tēmu sāksies līdz ar Zaļās grāmatas publicēšanu 2010. gadā.

Lai izveidotu kopēju legālās migrācijas politiku, mums ir vajadzīga efektīva politika attiecībā uz migrantu izraidīšanu vai atgriešanos, lai sekmīgi kontrolētu nelegālo migrāciju. Īpaša uzmanība jāpievērš nepilngadīgajiem, kas ceļo vieni paši. Esmu ieplānojusi pēc iespējas drīz piedāvāt rīcības plānu.

Visbeidzot mēs sagatavosim vienotu patvēruma sistēmu un kopīgu starptautiskās aizsardzības sistēmu. Šādā veidā Eiropa apliecinās kopējās vērtības. Mana uzmanība tiks pievērsta tam, lai pārējie likumdevēji pēc iespējas drīz pieņemtu kopējo Eiropas patvēruma sistēmu un to īstenotu dzīvē. Atslēgvārdi šajā procesā būs solidaritāte un pienākumu sadale.

Sekretariāts